Natte-Vandreren

3 Akter. 50 Afdelinger.

Nordisk Films Co.

har Krav paa den allervarmeste Ros for det Mesterskab hvormed dets

Første Rangs Kræfter

under Ledelse af den dygtige Instruktør

Hr. Holger-Madsen

har løst de interessante Opgaver, dette mægtigt virkende Skuespil stiller den stumme Kunst.

1556

PERSONERNE:

Edison Mac ..... Hr. Anton de Verdier
Benny Williams ..... Hr. Erik Holberg
Ellinor Wheel ..... Frk. Alma Hinding
John, en Arbejder ..... Hr. Carl Hintz
Tom Rowkin, Officer i Frelsens Hær. Hr. Marius Egeskov

AFDELINGERNE:

1. I Frelsens Hær.
2. Evangeliet prædikes for de Fattige.
3. En af Gadens Originaler.
4. Edison Mac, kaldet „Nattevandreren".
5. Det er aldrig for sent at omvende sig.
6. Gud er Kærlighed!
7. „Deres Prædikener interesserer mig ikke!"
8. Gadens løse Fugle.
9. En Slyngelstreg.
10. Den barmhjertige Samaritan.
11. Er det Bibelen . . . ?
12. Nej, det er min Dagbog!
13. Hans Livs Historie.
14. „Jeg havde netop taget min Ingeniøreksamen . . . !"
15. Konkurrencens Indleveringsfrist udløber.
16. „De forenede Tunnelbaner"s store Projekt.
17. Hans Ven og Studiekammerat.
18. Den store Dag er kommen!
19. Resultatet af Bedømmelsen.
20. Edison Mac's Udkast er antaget.
21. Benny Williams som Underingeniør.
22. Til Fest hos Tunnelbanernes Direktør.
23. Direktørens Datter, den smukke Ellinor.
24. Under Kærlighedens Magt.
25. Arbejdet i fuld Gang.
26. Den 12te Maj!
27. Den lykkeligste Dag i hans Liv.
28. Saa begyndte Skuffelserne.
29. Katastrofen i Tunnelen.
30. Hvad Lægernes Kunst formaar.
31. To Breve!
32. Forkerte Beregninger?
33. Williams skal revidere og fuldende Arbejdet.
34. „Hermed sender jeg dig din Ring tilbage . . ."
35. „Herskabet er i Kirke".
36. Mens Bryllupsklokkerne kimer.
37. Et Nervechock.
38. Smertefulde Glimt fra en Sindssygeanstalt.
39. 10 lange Aar.
40. Tilbage til Hjemmet.
41. Forældreløs.
42. „I den lille Piges Ansigt genkendte jeg Ellinors Træk".
43. Tvungen til Brudeskamlen.
44. Den syge Arbejders Velgører.
45. Ved Dødslejet.
46. En frygtelig Tilstaaelse.
47. Benny Williams' Forbrydelse.
48. „Hjælp mig at skaffe mit stakkels forpinte Hjerte Fred!"
49. „Det er bedre at lide Uret end at gøre Uret!"
50. Ved Korsets Fod.

Nattevandreren.

Den unge Officer i Frelsens Hær, Tom Rowkin, prædiker en raakold Vinteraften Evangeliet for de Fattige i en af Frelsens Hærs Mødesale. Medens han staar paa Talerstolen, ser han en Mand komme ind ad Døren i Baggrunden og udsøge sig en Plads i Nærheden af Ovnen. Han kender godt denne Mand af Udseende og Navn. Han hedder Edison Mac, men benævnes som Regel „Nattevandreren", fordi han Nat efter Nat vandrer gennem Byens Gader, altid alene og altid langs Husrækkerne. Mange har vist den mærkelige gamle Mand Venlighed i Haab om at blive indviet i hans Livshistorie, men han har bestandig vist sig utilgængelig for fremmed Fortrolighed. Han har tilsidst faaet Ord for at være menneskefjendsk.

Tom Rowkin slutter sin Prædiken og lyser Velsignelsen over Forsamlingen, der derefter rejser sig og gaar hver til sit. Den eneste, der bliver tilbage, er Nattevandreren. Han sidder i sine egne Tanker og synes ikke at lægge Mærke til, at de andre gaar. Tom Rowkin træder hen til ham og siger et Par

venlige Ord, og først da vaagner Nattevandreren af sin Døs. Med et fjendtligt Udtryk i sine Øjne og en kynisk Bemærkning om, at han er kommen indenfor — ikke for at høre Prædikener, men simpelthen fordi han frøs! — forlader han Salen.

Paa sin Vej bort fra Mødesalen træffer Edison Mac et Selskab af Gadens løse Fugle, der haaner og fortrædiger den snurrige, gamle Original, og de grove Løjer ender med, at en raa Bandit af Selskabet slaar den værgeløse Mand i Jorden. Det er i en elendig Forfatning, at Tom Rowkin, der lidt senere kommer forbi, genfinder Nattevandreren, som nylig gav ham haanende Ord for hjertelige. Men den unge Frelserofficer, der kender Skriftens Ord om at gengælde ondt med godt, tager sig af den hjælpeløse Stakkel og følger ham hjem. Da er det, som om Nattevandrerens Hjerte blødgøres, og til Tak tilbyder han at fortælle sit ulykkelige Livs Historie. Og han slaar op paa det første Blad i sin Dagbog og begynder at fortælle — — — —

For mange, mange Aar siden var han en dygtig ung Ingeniør. Der skulde konkurreres om Anlæget af en ny Bane, der var projekteret af Selskabet „De forenede Tunnelbaner", og Edison Mac og hans bedste Ven og Studiekammerat, Benny

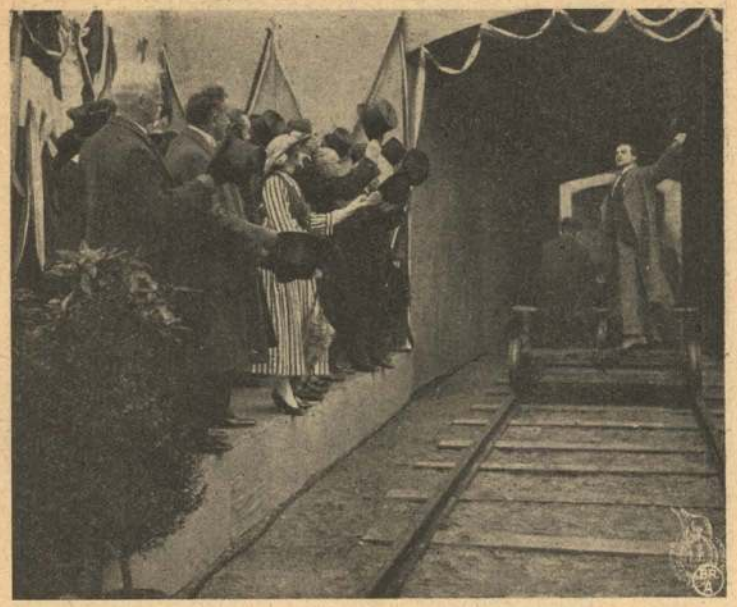

Williams, indleverede samtidig deres Tilbud. En Maaned senere forelaa Resultatet af Bedømmelsen. Baade Edison Mac og Benny Williams kaldtes ind til Tunnelbanernes Direktion, der meddelte de to Ingeniører, at da Edison Macs Udkast var langt det bedste af alle de indsendte, vilde man overdrage ham Ledelsen af Arbejdet, medens Benny Williams, hvis Udkast var det næstbedste, ansattes ved Anlæget som Underingeniør og Edison Macs højre Haand.

Dersom Edison Mac, der i sin grænseløse Glæde følte sig hævet over enhver Tanke om Mistillid til Vennen, dog havde iagttaget denne nærmere, vilde han hos Benny have opdaget Tegn paa Skuffelse og Misundelse — ikke blot da det bekendtgjordes for dem, at Edison Mac skulde være Foretagendets Leder, men ogsaa da de begge nogen Tid senere præsenteredes for Direktør Wheels Datter Frk. Ellinor, der ikke lagde Skjul paa, hvem af de to unge Mænd hun foretrak. Men Edison Mac mærkede intet. Hans eget redelige Sind kunde ikke fostre blot en Antydning af Mistanke overfor Vennen. Lykken over at have truffet en Kvinde, der for ham betød mere end hele Verden, gav ham Kræfter og Mod for ti. Med ukuelig Energi arbejdede han paa det Værk, der skulde lægge Grunden til hans Berømmelse.

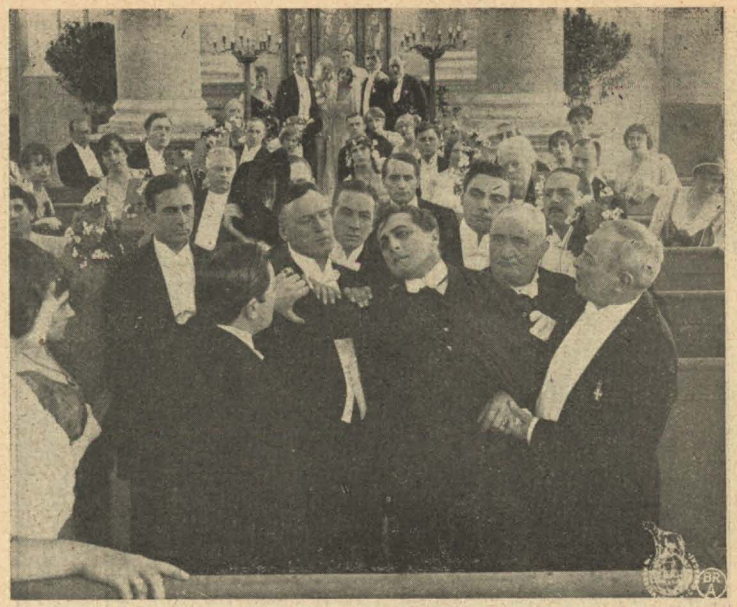

Da begyndte med et Slag Skuffelserne, Sorgerne og Modgangen at vælte ind over ham. Den Dag oprandt, da Arbejdet skulde afleveres færdigt til Tunnelbanernes Direktion. Sammen med et Par Arbejdere tog han selv Plads paa en Dræsine. Mange Meter naaede han ikke henad det nylagte Banelegeme, før en Tunnel styrtede sammen og begravede Dræsinen. Arbejderne blev draget frem som Lig. Edison Mac selv slap derfra med Livet. Da han kom til sig selv, fandt han sig liggende i en Hospitalsseng, omgivet af Læger og Sygeplejersker.

I nogen Tid laa han paa Hospitalet. Ingen besøgte ham, ingen spurgte til ham. Saa blev han endelig udskreven. Da han kom hjem i sine Stuer, fandt han to Breve. Det ene var fra Direktøren for Tunnelbanerne, der meddelte, at man havde ladet Benny Williams foretage en Undersøgelse, som havde godtgjort, at forkerte Beregninger var Skyld i Ulykken. Man havde derfor bestemt sig til at lade Benny Williams revidere og fuldføre Arbejdet. — Det andet Brev var fra Ellinor, der sender ham Forlovelsesringen tilbage: om 1 Maaned holder hun Bryllup med . . . . . Benny Williams.

Fra dette Øjeblik sløvedes hans Forstand, og de følgende 10 Aar tilbragte han paa en Sindssygeanstalt. Saa gav man

ham hans Frihed tilbage. Han søgte tilbage til sit gamle Hjem, hvor det trofaste Tyende ventede ham for at fortælle ham, at hans Forældre var døde af Sorg.

En Dag, da Edison Mac spadserede i en Park, mødte han en Mand, der bad om en Almisse — en stakkels forhutlet Fyr. Edison genkendte i Manden en af sine tidligere Hjælpere, en Arbejderformand, for hvem det øjensynligt var gaaet slemt tilbage. Edison Mac tog ham med op i sin egen fattige Lejlighed og delte sin Mad med ham. Men Arbejderen — John — var syg, og trods den omhyggelige Pleje gik det bestandig ned ad Bakke med hans Helbred. Timen kom, da han skulde drage herfra, og paa sit Dødsleje aflagde han en frygtelig Tilstaaelse og fortalte, hvorledes han var bleven betalt af Benny Williams for at fremkalde den Katastrofe, der lagde Grunden til Edison Macs Ruin. Han lovede at gentage sin Tilstaaelse i Vidners Overværelse, og Edison Mac ilede bort for at skaffe Vidner, men da han vendte tilbage, var John død, og det Haab om Æresoprejsning, Edison Mac saa tændes, sluktes atter, og han blev endnu mere indesluttet end før og nærede kun fjendtlige Følelser overfor den Verden, der havde behandlet ham saa ondt . . . .

Edison Mac har vendt det sidste Blad i sin Dagbog. For

første Gang i mange, mange Aar har han aabnet sit Hjerte for et andet Menneske. Og han føler, at Tom Rowkin virkelig tror paa hans Beretning, og han beder denne eneste, hvem han har skænket sin Fortrolighed, skaffe hans stakkels forpinte Hjerte Fred. Tom Rowkin læser Biblens Ord og forklarer, at det er bedre at lide Uret end at gøre Uret, og Edison Mac tilgiver Verden og slutter Fred med den Almægtige, som har givet ham Trøst for de Sorger, han har lidt.

REKLAMETRYKKERIET
BUSCH & PETERSEN
AARHUS